

מה צואר, פֿינן דאָשְׁתִּי, כָּל גּוֹפֵא אֲשֶׁתִּי עִמִּיהָ.
 חָכִי נָמִי בִּי מִקְדָּשָׁא, פֿינן דְּאִיהוּ אֲשֶׁתִּי
 וְאֶתְחַשֵּׁד, כָּל עֲלָמָא חָכִי נָמִי אֶתְחַשֵּׁד, וְלֹא נִהִיר
 שְׂמִשָּׂא, וְלֹא שְׂמִיא וְאַרְעָא וְכִכְבִּיא.

בְּגִין כֶּךָ בְּכָה יוֹסֵף עַל דָּא. וְלִבְתָּר דְּבִכָּה עַל דָּא,
 בְּכָה עַל שְׂבָטִין דְּאֶתְגָּלוּ. פֿד אֶתְחָרִיב פֿי
 מִקְדָּשָׁא, כְּלָהוּ שְׂבָטִין אֶתְגָּלוּ מִיָּד, וְאֶתְפָּדְרוּ בִּינֵי
 עַמְמִיא. הָדָא הוּא דְכָתִיב וַיִּנָּשֶׁק לְכָל אָחָיו וַיִּבְכְּ
 עֲלֵהֶם, עֲלֵהֶם וְדָאִי.

עַל כָּלֵם בְּכָה, עַל בִּי מִקְדָּשָׁא דְאֶתְחָרִיב תִּרִין
 זְמַנִּין, וְעַל אָחָיו עֶשְׂרֵת הַשְּׂבָטִים, דְּאֶתְגָּלוּ
 בְּגִלוּתָא וְאֶתְפָּדְרוּ בִּינֵי עַמְמִיא. וְאַחֲרֵי כֵן דִּבְרוּ
 אָחָיו אִתּוּ, וְלֹא כְתִיב וַיִּבְכּוּ, דְּהָא אִיהוּ בְּכָה,
 דְּנִצְנָצָה בֵּיהּ רוּחָא קֳדִישָׁא, וְאֵינּוּן לָא בְכוּ, דְּלֹא
 שָׂרָא עֲלִיָּהּ רוּחַ קֳדָשָׁא:

 לשון הקודש

מִיָּד וְהִתְפָּדְרוּ בֵּין הָעַמִּים. זֶהוּ שְׂבָתוּב
 וַיִּנָּשֶׁק לְכָל אָחָיו וַיִּבְכְּ עֲלֵהֶם. עֲלֵהֶם
 וְדָאִי.

עַל כָּלֵם בְּכָה, עַל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁנַחֲרַב
 פְּעַמִּים, וְעַל אָחָיו עֶשְׂרֵת הַשְּׂבָטִים
 שֶׁהִגְלוּ לְגִלוּת וְהִתְפָּדְרוּ בֵּין הָעַמִּים.
 וְאַחֲרֵי כֵן דִּבְרוּ אָחָיו אִתּוּ, וְלֹא כְתוּב
 וַיִּבְכּוּ, שְׁחָרִי הוּא בְּכָה, שְׁנִצְנָצָה בּוּ רוּחַ

מִזֶּה הַצּוּאָר, פֿינן שְׁהַשְׂמֵד, כָּל הַגּוֹף
 מִשְׂמֵד עִמּוֹ - כֶּךָ גַּם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, פֿינן
 שְׁהַשְׂמֵד וְנִחַשְׁד, כָּל הָעוֹלָם כֶּךָ גַּם
 נִחַשְׁד, וְלֹא מֵאִיר הַשְּׂמֵשׁ, וְלֹא שָׁמַיִם
 וְאַרְצָא וְכוּכְבֵּיִם.

מִשּׁוּם כֶּךָ בְּכָה עַל זֶה יוֹסֵף, וְאַחֲרֵי
 שְׂבָכָה עַל זֶה, בְּכָה עַל הַשְּׂבָטִים שֶׁהִגְלוּ.
 כְּשֶׁנִּחַרְב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, כָּל הַשְּׂבָטִים גָּלוּ

וְהִקְלֵנִי נִשְׁמַע בֵּית פְּרַעֲהַ. רַבִּי (אַלְעָזָר) אָבִא פְּתַח
 וְאָמַר, (תהלים פד) נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי
 לְחַצְרוֹת ה' לְבִי וּבְשָׂרִי יִרְנְנוּ אֵל אֵל חַי. תָּא חַזִּי,
 כָּל בַּר נֶשׁ דְּצַלִּי צְלוֹתִיה (וְקָם) קַמִּי מְאִרִּיה, אֲצַטְרִיךְ
 לִי לְאַקְדָּמָא לִי בְּרַבָּאן בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, וְלְצַלִּי
 צְלוֹתִיה קַמִּי מְאִרִּיה בְּזַמְנָא דְאַצְטְרִיךְ.

בְּצַפְרָא, לְאַחְדָּא בִימְנָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
 בְּמִנְחָה, לְאַחְדָּא בְּשִׁמְאֵלָא. וְצְלוֹתָא
 וּבְעוֹתָא, אֲצַטְרִיךְ לִי לְבַר נֶשׁ בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא
 בְּגִין לְאַתְאַחְדָּא בֵּיה. וְאוֹקִימְנָא, מָאן דְּצַלִּי צְלוֹתִיה,
 (וְקָם) קַמִּי מְאִרִּיה, אֲצַטְרִיךְ לִי דְלֹא לְמִשְׁמַע קְלִי
 בְּצְלוֹתִיה. וּמָאן דְּאַשְׁמַע קְלִי בְּצְלוֹתִיה, צְלוֹתִיה
 לָא אֲשַׁתְּבַע.

מָאן טַעֲמָא. בְּגִין (דף רי ע"א) דְּצְלוֹתָא, לָאו אִיהִי הֵיא

לשון הקודש

שצריך.

בְּכַר לְאַחוּ בִימִין שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, בְּמִנְחָה לְאַחוּ בְּשִׁמְאֵל. וְתַפְלָה
 וּבְקִשָּׁה צְרִיךְ לְאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם כְּדִי
 לְהֵאָחוּז בּוֹ. וּבְאַרְנֹנ, מִי שֶׁמְתַפְּלֵל תַּפְּלָתוֹ
 (וְעוֹמֵד) לְפָנֵי רַבּוֹנוֹ, צְרִיךְ לוֹ שְׂלֵא לְשַׁמַּע
 קוֹלוֹ בְּתַפְּלָתוֹ, וּמִי שֶׁשׁוֹמֵעַ קוֹלוֹ
 בְּתַפְּלָתוֹ, תַּפְּלָתוֹ לֹא נִשְׁמַעַת.
 מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁהַתַּפְּלָה אֵינָה אוֹתוֹ

הַקְּדוּשׁ, וְהֵם לֹא כְּבוֹ, שְׂלֵא שְׂרַתָּה עֲלֵיהֶם
 רוּחַ הַקְּדוּשׁ.

וְהִקְלֵנִי נִשְׁמַע בֵּית פְּרַעֲהַ. רַבִּי וְאַלְעָזָר
 אָבִא פְּתַח וְאָמַר, (תהלים פד) נִכְסְפָה וְגַם
 כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת ה' לְבִי וּבְשָׂרִי
 יִרְנְנוּ אֵל אֵל חַי. בֵּא רְאֵה, כָּל אָדָם
 שֶׁמְתַפְּלֵל תַּפְּלָתוֹ (וְקָם) לְפָנֵי רַבּוֹנוֹ, צְרִיךְ
 לוֹ לְהַקְדִּים לוֹ בְּרִכּוֹת בְּכָל יוֹם וְיוֹם
 וְלְהַתַּפְּלֵל תַּפְּלָתוֹ לְפָנֵי רַבּוֹנוֹ בְּזַמֵּן

קָלָא דְאִשְׁתַּמַּע. דְּהֵהוּא קוּל דְּאִשְׁתַּמַּע לָאוּ הִיא
צְלוּתָא. וּמֵאן אִיהִי צְלוּתָא. דָּא קָלָא אַחְרָא, דְּתַלְיָא
בְּקָלָא דְאִשְׁתַּמַּע, וּמֵאן הוּא קָלָא דְאִשְׁתַּמַּע. דָּא
הֵהוּא קוּל דְּהוּא בּוּא"ו, קָלָא דְּתַלְיָא בֵּיה, דָּא הֵהוּא
קל בְּלָא וּא"ו.

וּבְגִין כֵּן, לָא אֲצַטְרִיךְ לִיה לְבַר נָשׁ לְמִשְׁמַע קְלִיה
בְּצְלוּתֶיהָ, אֶלָּא לְצַלְאָה בְּלַחֲשׁ, בְּהֵהוּא קָלָא
דְּלָא אִשְׁתַּמַּע. וְדָא הִיא צְלוּתָא דְּאִתְקַבְּלַת תְּדוּר.
וְסִימְנִיד, וְהַקֵּל נִשְׁמַע, קל בְּלָא וּא"ו, נִשְׁמַע. דָּא הִיא
צְלוּתָא דְּהִיא בְּחִשְׂאֵי. דְּכַתִּיב בְּחִנָּה, (שמואל א' א') וְקוּלָּהּ
לֹא יִשְׁמַע. דָּא הִיא צְלוּתָא דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קַבִּיל,
פִּד אֲתַעְבִּיד גּוֹ רְעוּתָא וּכְוֹנָה וְתַקוּנָא כְּדָקָא יְאוּת,
וְלִיחְדָּא יַחֲוּדָא דְּמַרְיָה כְּדָקָא יְאוּת בְּכָל יוֹמָא. (וְהַקֵּל
נִשְׁמַע בֵּית פְּרַעָה. וְהַקֵּל נִשְׁמַע חֶסֶד וּא"ו, מְאִי טַעְמָא, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, דָּא הִיא שְׂכִינְתָּא
דְּכַבָּאָת עַל חֲרוּב בֵּי מִקְדָּשָׁא וְעַל גְּלוּתֶיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל. כַּתִּיב חֶסֶד, וְהַקֵּל נִשְׁמַע, וְכַתִּיב חֶסֶד,

לשון הקודש

נִשְׁמַע. קל בְּלִי וּא"ו, נִשְׁמַע. זוּ הִיא
הַתְּפִלָּה שְׁהִיא בְּחִשְׂאֵי, שְׂכַתוּב בְּחִנָּה
וְקוּלָּהּ לֹא יִשְׁמַע. זוּ הִיא הַתְּפִלָּה שְׂמִקְבֵּל
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁנֶּעֱשִׂית בְּתוֹךְ רְצוֹן
וְכוּנָה וְתַקוּן כְּרָאוּי, וְלִיחְדָּא אֶת הַיַּחֲדוּד שֶׁל
רַבּוֹנוּ כְּרָאוּי בְּכָל יוֹם. וְהַקֵּל נִשְׁמַע בֵּית
פְּרַעָה. וְהַקֵּל נִשְׁמַע, חֶסֶד וּא"ו, מַה הַטַּעַם? אָמַר רַבִּי
אֶלְעָזָר, זוּ הִיא הַשְּׂכִינָה שְׂבוּכָה עַל חֲרָבֵן בֵּית
הַמִּקְדָּשׁ וְעַל גְּלוּתֶיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל. כַּתוּב כָּאן וְהַקֵּל

הַקוּל שֶׁנִּשְׁמַע, שְׁאוּתוֹ קוּל שֶׁנִּשְׁמַע אִינוּ
תְּפִלָּה. וּמַה הִיא תְּפִלָּה? זֶהוּ קוּל אַחַר
שְׁתַּלְוִי בְּקוּל שֶׁנִּשְׁמַע. וּמִי הוּא הַקוּל
שֶׁנִּשְׁמַע? זֶה אוּתוֹ הַקוּל שֶׁהוּא בּוּא"ו,
הַקוּל שְׁתַּלְוִי בּוּ, זֶהוּ קל בְּלִי וּא"ו.

וּמִשּׁוּם כֵּן לֹא צְרִיךְ לְאָדָם לְשַׁמַּע קוּלוֹ
בְּתַפְלָתוֹ, אֶלָּא לְהַתְּפִלָּל בְּלַחֲשׁ בְּאוּתוֹ
הַקוּל שֶׁלֹּא נִשְׁמַע, וְזוּ הַתְּפִלָּה
שְׂמִתְקַבְּלַת תְּמִיד, וְסִימֵן לְדַבֵּר – וְהַקֵּל

(ירמיה לא) קול ברמה נשמע. מה להלן שכונתא, אף פאן נמי שכונתא).

רבי אלעזר אמר, קלא בחשאי, דא היא קלא
עלאה, דכל קליון נפקין מתמן. אבל קל בלא
ו, דא היא עלותא דלתתא, דאיהי אזלא לאסתלקא
בוא"ו ולא תחברא ביה.

תא חזי, והקל נשמע, דא הוא קל בלא וא"ו. דא
היא קלא דבכאת על מקדש ראשון ועל
מקדש שני. נשמע, פמה דאת אמר, קול ברמה
נשמע. ברמה, מאי ברמה. דא הוא עלמא עלאה,
עלמא דאתי. וסימניך, מן הרמה ועד בית אל, (תהלים
137) מן העולם ועד העולם. הכא ברמה, דא עלמא
עלאה. דהא בההיא שעתא די ברמה נשמע. בדין
מה כתיב, (ישעיה כב) ויקרא ה' אלהים צבאות ביום
ההוא לבכי ולמספר וגו'.

לשון הקודש

ועל מקדש שני. נשמע, כמו שנאמר קול
ברמה נשמע. ברמה, מה זה ברמה? זה
הוא העולם העליון, העולם הפא, וסימן
לדבר - מן הרמה ועד בית אל, (תהלים קו)
מן העולם ועד העולם. פאן ברמה - זה
העולם העליון, שהרי בשעה שהיא
שברמה נשמע, אז מה כתוב? (ישעיה כב)
ויקרא ה' אלהים צבאות ביום ההוא
לבכי ולמספר וגו'.

נשמע, וכתוב שם, (ירמיה לא) קול ברמה נשמע. מה
לפנינו שכונתא, אף פאן גם בן שכונתא.

רבי אלעזר אמר, הקול בחשאי זהו קול
עליון שכל הקולות יוצאים משם. אבל
קל בלי וא"ו, זוהי התפלה של משה,
שהיא הולכת להתעלות בנא"ו
ולתחבר בו.

בא ראה, והקל נשמע, זה הוא הקל בלי
וא"ו, זהו הקול שבכה על מקדש ראשון

וְהַקֵּל נִשְׁמַע, לְעֵילָא לְעֵילָא. מָאֵי טַעְמָא. בְּגִין
 דְּוַא"ו אֶתְרַחֵק וְאֶסְתַּלַּק מִנְיָה, וּכְדִין רַחֵל
 מִבְּכָה עַל בְּנֵיהּ מֵאַנְהּ לְהַנְחֵם עַל בְּנֵיהּ כִּי אֵינְנֵהּ. כִּי
 אֵינְנֵהּ, כִּי אֵינָם מִיבְעֵי לִיהּ. אֶלָּא כִּי אֵינְנֵהּ, וְהָא
 אוֹקִימָנָא, כִּי אֵינְנֵהּ, דְּבַעְלָהּ לָא אִשְׁתַּבַּח עִמָּהּ.
 דְּאֶלְמָלָא בַעְלָהּ יִשְׁתַּבַּח עִמָּהּ, תַּתְנַחֵם עַלִּיהּ. דְּהָא
 כְּדִין בְּנֵהָא, לָא יְהוּן בְּגִלוּתָא. וּבְגִין דְּאֵינְנֵהּ, לָא אִתְּהִי
 מִתְנַחֵמָא עַל בְּנֵהָא, בְּגִין דְּבְנֵהָא אֶתְרַחֵקוּ מִנְיָה, עַל
 דְּאֵינְנֵהּ עִמָּהּ.

תָּא חַזִּי, בֵּית פְּרַעָה, דָּא הוּא סִימְנִיד לְעֵילָא, בֵּיתָא
 דְּאֶתְפָּרְעוּ וְאֶתְגַּלְיִין מִנְיָה כָּל נְהוּרִין וְכָל
 בּוּצִינִין, כָּל מַה דְּהוּה סְתִים, מִתַּפְּן אֶתְגַּלִּי. וּבְגִין כְּדִין,
 קַדְשָׁא בְּרִיד הוּא אֶפִּיק כָּל נְהוּרִין וְכָל בּוּצִינִין, בְּגִין
 לְאַנְהָרָא לְהַהוּא קוּל, דְּאֶקְרִי קַל בְּלָא וַא"ו.

לשון הקודש

על בְּנֵיהּ, משום שְׂבִנְיָה הִתְרַחֵקוּ מִמְּנָה
 על שְׂאֵינְנֵהּ עִמָּהּ.

בא רָאה, בֵּית פְּרַעָה – זֶה הוּא סִימְן
 לְדַבֵּר לְמַעְלָה, הַבֵּית שְׁנַפְרָעִים וּמִתְגַּלִּים
 מִמְּנָה כָּל הָאוּרוֹת וְכָל הַמְּאוּרוֹת, כָּל מַה
 שְׁהִיָּה סְתוּם מִשָּׁם הִתְגַּלָּה, וּמִשׁוּם כְּדִין
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹצִיא אֶת כָּל הָאוּרוֹת
 וְכָל הַמְּאוּרוֹת, כְּדִין לְהַאִיר לְאוֹתוֹ הַקּוּל
 שְׁנַקְרָא קַל בְּלִי וַא"ו.

וְהַקֵּל נִשְׁמַע, לְמַעְלָה לְמַעְלָה. מַה
 הַטַּעַם? מִשׁוּם שְׁוַא"ו הִתְרַחֵק וְהִסְתַּלַּק
 מִמְּנָה, וְאִז רַחֵל מִבְּכָה עַל בְּנֵיהּ מֵאַנְהּ
 לְהַנְחֵם עַל בְּנֵיהּ כִּי אֵינְנֵהּ. כִּי אֵינְנֵהּ? כִּי
 אֵינָם צְרִיךְ הִנְה לְהִיּוֹת! אֶלָּא כִּי אֵינְנֵהּ,
 וְהִנְה בְּאֲרָנֵהּ כִּי אֵינְנֵהּ, שְׂבַעְלָהּ לָא נִמְצָא
 עִמָּהּ, שְׂאֶלְמָלָא הִנְה בַעְלָהּ נִמְצָא עִמָּהּ,
 תַּתְנַחֵם עֲלֵיהֶם, שְׁהִרִי אִז בְּנֵיהּ לָא יְהִיוּ
 בְּגִלוּת, וּמִשׁוּם שְׂאֵינְנֵהּ אֵינְה מִתְנַחֵמַת

תָּא חַוִּי, כִּד יָקִים קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְהַאי קַל
 מֵעַפְרָא, וַיִּתְחַבֵּר בּוֹא"ו, כִּדִּין כָּל מַה דְּאַתְּ אַבִּיד
 מִנְיֵיהּ בּוֹמְנָא דְגָלוּתָא, יתְהַדֵּר וַיִּתְעַדְנֹן בְּנִהוּרִין
 עֲלָאִין דְּאַתּוּסְכָּן מִגּוֹ עֲלָמָא עֲלָאָה. כְּמַה דְּאַתְּ אָמַר,
 (ישעיה כז) וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ
 הָאֲבָדִים בְּאַרְצֵי אַשּׁוּר וְהִנְדְּחִים בְּאַרְצֵי מִצְרַיִם
 וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַה' בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלַם:

וְאַתָּה צְוִיתָה זֹאת עֲשׂוּ קָחוּ לָכֶם מֵאַרְצֵי מִצְרַיִם
 וְגו'. רַבִּי חֵיִיא פָתַח, (ישעיה סו) שְׂמַחוּ אֶת
 יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָּהּ כָּל אוֹהֲבֵיהָ שִׁישׂוּ אֶתָּה מְשׁוֹשׁ וְגו'.
 תָּא חַוִּי, כִּד אֶתְחַרַּב בֵּי מִקְדָּשָׁא וְנִרְמוּ חוֹבִינִי, וְאַתְּגָלוּ
 יִשְׂרָאֵל מֵאַרְעָא, אֶסְתַּלַּק קֳדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵילָא
 לְעֵילָא, וְלֹא אֲשַׁנַּח עַל חֲרוֹב בֵּי מִקְדָּשָׁא, וְעַל עַמִּיָּה
 דְּאַתְּגָלוּ, וּכְדִין שְׂכִינְתָא אֶתְגַּלַּת עִמָּהוֹן.

לשון הקודש

וְאַתָּה צְוִיתָה זֹאת עֲשׂוּ קָחוּ לָכֶם מֵאַרְצֵי
 מִצְרַיִם וְגו'. רַבִּי חֵיִיא פָתַח, שְׂמַחוּ אֶת
 יְרוּשָׁלַם וְגִילוּ בָּהּ כָּל אוֹהֲבֵיהָ שִׁישׂוּ אֶתָּה
 מְשׁוֹשׁ וְגו'. כִּי רַאָה, כְּשֶׁנְּחַרַּב בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ וְנִרְמוּ הַחֲסִיָּאִים וְגָלוּ יִשְׂרָאֵל מִן
 הָאָרֶץ, הִסְתַּלַּק הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְמַעְלָה לְמַעְלָה, וְלֹא הִשְׁגִּיחַ עַל חֲרָבֵן
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְעַל עַמּוֹ שְׂגָלוּ, וְאִזּוּ הִשְׂכִּינָהּ
 גִּלְתָּה עִמָּהֶם.

כִּי רַאָה, כְּאֲשֶׁר יָקִים הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְזֶה הַקּוֹל מִהַעֲפָר וַיִּתְחַבֵּר בְּאוֹת וְא"ו,
 אִזּוּ כָּל מַה שְׁנִנְאֵבֵד מִהֶם בְּזִמְנֵי הַגָּלוּת
 יִחֹזֵר, וַיִּתְעַדְנֹן בְּאוֹרוֹת עֲלִיוֹנִים שְׁנוּסָפִים
 מִתּוֹךְ הָעוֹלָם הָעֲלִיוֹן, כְּמוֹ שְׁנִנְאֵמַר וְהָיָה
 בַּיּוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וּבָאוּ
 הָאֲבָדִים בְּאַרְצֵי אַשּׁוּר וְהִנְדְּחִים בְּאַרְצֵי
 מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ לַה' בְּהַר הַקֹּדֶשׁ
 בִּירוּשָׁלַם.

כִּד נָחַת, אֲשַׁנַּח עַל בֵּיתֶיהָ דְאִתּוּקְדָא, אֲסַתְפַּל עַל
 עַמִּיּוּהָ וְהָא אֲתַגְלִי. שָׁאֵל עַל מִטְרוּנֵיתָא
 וְאִתְתַּרְבַּת. כְּדִין וַיִּקְרָא ה' אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא
 לְבָבִי וּלְמִסְפַּד וּלְקַרְתָּהּ וּלְחִגְרָהּ שָׁק. וְהִיא גַם הִיא מַה
 כְּתִיב בָּהּ, (יואל א) אֲלֵי כְּבֹתוּלָה חֲגַרְתָּ שָׁק עַל בְּעַל
 נְעוּרֶיהָ. כְּמָה דְאֵת אָמַר כִּי אֵינְנִי, בְּגִין דְאֲסַתְלַק
 מִינָהּ, וְאֲשַׁתְפַּח פִּירוּדָא.

וְאֶפִּילוּ שְׁמִיא וְאַרְעָא, כְּלָחוּ אֲתֵאֲבָלוּ, דְכְתִיב,
 (ישעיה ג) אֲלֹבִישׁ שָׁמַיִם קְדָרוֹת וְשָׁק אָשִׁים
 כְּסוּתָם. מִלְּאֲבִי עֲלָאֵי כְּלָחוּ אֲתֵאֲבָלוּ עֲלֵיהָ, דְכְתִיב,
 (ישעיה לג) הֵן אֲרֵאֲלֶם צַעְקוּ חֲצָה מִלְּאֲבִי שְׁלוֹם מֵר
 יבְכִיּוֹן. שְׁמַשָּׁא וְסִיחָרָא אֲתֵאֲבָלוּ וְחֲשָׁכוּ נְהוּרֵיהוֹן.
 דְכְתִיב, (ישעיה יג) חֲשַׁךְ הַשָּׁמַיִם בְּצֵאתוֹ וְגו', וְכֵלָא
 עֲלָאֵי וְתַתָּאֵי, כְּכוּ עֲלָהּ (דף רי ע"ב) וְאֲתֵאֲבָלוּ. מֵאֵי

לשון הקודש

וְאֶפִּילוּ שְׁמַיִם וְאַרְצָא כְּלָמוּ הִתְאֲבָלוּ עֲלֵיהּ,
 שְׁכַתוּב (ישעיה ג) אֲלֹבִישׁ שָׁמַיִם קְדָרוֹת
 וְשָׁק אָשִׁים כְּסוּתָם. מִלְּאֲבִים עֲלִיוֹנִים
 כְּלָמוּ הִתְאֲבָלוּ עֲלֵיהּ, שְׁנַאֲמַר הֵן אֲרֵאֲלֶם
 צַעְקוּ חֲצָה מִלְּאֲבִי שְׁלוֹם מֵר יבְכִיּוֹן.
 הַשָּׁמַיִם וְהַלְבָּנָה הִתְאֲבָלוּ וְהַחֲשִׁיכוּ אֵת
 אוֹרָם, שְׁכַתוּב חֲשַׁךְ הַשָּׁמַיִם בְּצֵאתוֹ וְגו',
 וְכֵל עֲלִיוֹנִים וְהַתְחַתְּנוּם כְּכוּ עֲלֵיהּ
 וְהִתְאֲבָלוּ. מַה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שְׁשׁוּלַט

כְּשִׁיחָהּ, הַשְּׁגִיחַת עַל בֵּיתוֹ שְׁנַשְׁרָף,
 הַסַּתְפַּל עַל עַמּוֹ – וְהִנֵּה הִנְגָּה. שָׁאֵל עַל
 הַגְּבִירָה – וְהִיא גְרָשָׁה. אִזּוּ וַיִּקְרָא ה'
 אֱלֹהִים צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא לְבָבִי
 וּלְמִסְפַּד וּלְקַרְתָּהּ וּלְחִגְרָהּ שָׁק. וְהִיא גַם
 הִיא מַה כְּתוּב בָּהּ? (יואל א) אֲלֵי כְּבֹתוּלָה
 חֲגַרְתָּ שָׁק עַל בְּעַל נְעוּרֶיהָ, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר
 כִּי אֵינְנִי, מִשּׁוּם שֶׁהַסַּתְלַק מִמֶּנָּה וְנִמְצָא
 פִּירוּד.